

- 130 de ani de învățământ de marină
- Hamera locuințelor de serviciu
- Observator ONU în Congo

Marina Română

GRUPUL MASS-MEDIA

AL FORTELOR NAVALE

Revista MARINA ROMÂNĂ

A fost înființată pe 15 iunie 1990. Încadrarea cu personal calificat a început în luna octombrie 1990, astfel încât primul număr a apărut pe 20 decembrie 1990, într-un tiraj de 2.000 de exemplare, toate fiind difuzate gratuit în unități militare. Începând de anul acesta revista face parte din Grupul Mass-Media și apare la două luni, într-o ținută grafică îmbunătățită, integral color, și se va adresa în continuare atât personalului din unitățile de marină cât și publicului larg. Difuzarea se face în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua CUGET LIBER și în unități militare.

Emisiunile radio-TV SCUTUL DOBROGEI

Prima redacție teritorială din subordinea Direcției Relații Publice, înființată în anul 1991 pentru crearea și menținerea imaginii publice a instituției militare în zona de sud-est a țării, își va continua activitatea în cadrul Grupului Mass-Media și va realiza o emisiune săptămânală de televiziune cu durata de 30 minute, difuzată pe postul local TV Neptun (vineri, 17.30-18.00) și o emisiune săptămânală radio cu durata de 20 minute difuzată pe postul Radio Constanța (vineri, 14.10-14.30).

Cap compas NATO

Forțele Navale după „momentul Praga”

Viceamiral **Corneliu RUDENCU**

Toamna anului 2002, când la Praga s-a decis ca unui număr de 7 state est-europene, printre care și România, să li se adreseze invitații de a adera la Tratatul Atlanticului de Nord, reprezintă și pentru Forțele Navale ale României un prilej de evaluare și de recunoaștere a eforturilor și progreselor sale pe drumul devenirii unei marine moderne, capabile să-și îndeplinească misiunile stabilite prin Strategia Militară și să opereze în condiții de interoperabilitate cu grupările navale multinaționale ale Alianței. Am întâmpinat acest eveniment cu siguranța dată de conștiința faptului că toate resursele disponibile – umane, intelectuale, materiale și financiare – au fost folosite cu maximă eficiență pentru realizarea unui **obiectiv principal: sporirea contribuției Forțelor Navale la procesul de integrare euro-atlantică, prin îndeplinirea sarcinilor sale din Planurile Naționale Anuale de Aderare.**

Începând cu momentul adoptării deciziei politice de integrare în NATO, întregul efort al personalului din comandamentele și unitățile noastre a fost orientat pe câteva direcții prioritare stipulate în planurile de pregătire a aderării: parcurgerea programului de **reformă** în Forțele Navale ca parte componentă a reformei întregului sistem militar; **modernizarea** structurilor, a modului de acțiune și, nu în ultimul rând, a navelor și mijloacelor; realizarea unui nivel acceptabil de **interoperabilitate** operațională, tehnică și logistică; asigurarea unei **infrastructuri portuare** capabile să asigure găzduirea și tranzitul unor forțe navale sau terestre spre teatre de operațiuni

din zonă; implicarea activă în realizarea unui **climat de securitate și înțelegere** în regiunea Mării Negre prin dezvoltarea cooperării cu Marinele Militare ale riveranilor.

Reforma în marină a fost abordată ca un proces complex de transformare în toate domeniile, proces necesar pentru realizarea unei marine moderne și credibile, aptă să apere interesele României în Marea Neagră și în lume. Restructurarea comandamentelor și unităților a constat în desființarea a patru comandamente de tip brigadă, a cinci unități și a unei baze logistice, transformarea unui număr de șapte structuri și înființarea altor două unități. Acest proces a necesitat un efort colectiv, studii, analize pe variante și găsirea de soluții optime pentru asigurarea unui echilibru corespunzător între nevoi și resurse, conform cerințelor doctrinare actuale.

A rezultat astfel o **structură de forță modernă**, suplă și flexibilă, mai puțin costisitoare și mai ușor de condus, compatibilă cu cele ale marinelor statelor membre ale Alianței. Statul Major al Forțelor Navale organizat pe servicii, secții și compartimente tip N, după principii similare majorității marinelor statelor membre NATO, realizează conducerea Flotei Maritime și Flotilei Fluviale ca mari unități de nave de luptă. De asemenea, exercită atribuțiile de conducere a componentei forțelor specializate care cuprinde un batalion de infanterie marină, un centru de scafandri, precum și un centru de război electronic și observare. Logistica Forțelor Navale este asigurată prin intermediul a două baze, una la mare și una la fluviu, structuri noi, corespunzătoare situației actuale.

continuare în pagina 4

**GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE**

Redactor-șef:

Căpitan-comandor Petrică IVAN

e-mail: ivanpit2002@yahoo.com

MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990

editată de Statul Major

al Forțelor Navale

Redactori:

Maior Costel SUSANU

e-mail: costelsusanu@yahoo.com

Bogdan DINU

e-mail: redbogdan@yahoo.com

Tehnoredactor: Floare BRÂNZĂ

Fotoreporter: Valentina CIUCU

ADRESA REDACȚIEI:

Hotelul Militar Constanța

B-dul Mamaia Nr. 92

0241-619 539 (redactor-șef)

0241-615 700 int. 0172 (redacția)

0241-619 539

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care se

încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitatea autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

DIFUZAREA:

Se difuzează în județele Constanța
și Tulcea prin rețeaua Cuget Liber și
în unități militare.

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

ISSN: 1222-9423

B-95002

Tehnoredactarea și tiparul:

SC INFCON SA

8700 Constanța

Aleea Prof. Murgoci Nr. 1

tel./fax: 0241 580 527

0241 585 627

e-mail: infcon@cta.ro

DTP: Leonard VIZIREANU

Coperta I: Comandanți tineri,
așteptări confirmate

Coperta IV: „Mola prova!”

Preț: 27.000 lei

Anul XIII Nr. 6 (91) 2002

SUMAR

EDITORIAL

CAP COMPAS NATO
Forțele Navale după
„momentul” Praga

1

ȘTIRI DIN FLOTĂ

6

MONITOR PE DUNĂRE

**Examenul maturității tinerilor
comandanți**

10

OBSERVATOR PE PUNTEA ETALON

**Lansare de rachetă în
condiții meteo grele**

12

ALMA MATER
Învățământul de marină -
130 de ani

13

**HIMERA LOCUINTELOR DE
SERVICIU**

O acută problemă socială a
militarilor devine cronică

16

OBSERVATOR ONU
Misiune de pace în Congo -
Kinshasa (II)

20

SIAJUL ISTORIEI
„Scufundăm submarine
sovietice în Marea Neagră”

24

VELIERELE MĂRII NEGRE
Nava-școală bulgară
CALIACRA

26

SEMNAL

28

m@rin@ online

29

Forțele Navale după „momentul Praga”

urmare din pagina 1

Schimbări importante s-au produs în planificarea, organizarea și evaluarea întregii activități, în sistemul de concepere și executare a instrucției, având la bază procedurile și documentele standard NATO.

În perspectiva modernizării treptate a navelor și echipamentelor cu care lucrăm și, dacă va fi nevoie, vom

Un alt obiectiv urmărit de Statul Major al Forțelor Navale în procesul de aderare a fost **facilitarea accesului unităților navale ale NATO la infrastructura portuară din zona Constanța**. În acest scop a fost încheiat un acord cu Administrația Porturilor Maritime Constanța, care permite punerea la dispoziție a infrastructurii portuare pentru forțele NATO care ar tranzita țara sau ar staționa în

duce și acțiunile de luptă, se are în vedere scoaterea din dotare a navelor și echipamentelor cu vechime mare, uzate moral sau fizic, și compensarea acestora prin modernizarea unor nave, cum este cazul fregatei MĂRĂȘEȘTI, sau achiziționarea unor nave noi, cu performanțe sporite, similare cu cele ale marinelor statelor membre ale Alianței. Achiziționarea fregatelor din Marea Britanie constituie un bun început.

În vederea **creșterii nivelului de interoperabilitate**, în urma activităților de evaluare de către echipa de experți NATO și a discuțiilor bilaterale dintre experții NATO și experții Statului Major al Forțelor Navale, s-a hotărât continuarea implementării în Forțele Navale a unui număr de 15 obiective de parteneriat.

Urmare a analizei efectuate, unele dintre cerințele acestor obiective au fost modificate, au fost replanificate termenele de implementare pentru celelalte, au fost recalculat costurile și revăzute activitățile, putându-se asigura astfel realizarea lor până în anul 2006.

Trebuie în mod special subliniată angajarea noastră, atât cu nave cât și cu subunități și personal, în numeroase exerciții, seminarii, ateliere de lucru, activități de instrucție în comun, stagii de pregătire prevăzute în Programul Parteneriat pentru Pace sau în planurile de relații bilaterale cu marinele altor state. Sunt deja bine cunoscute exercițiile multinaționale NATO/PfP și bilaterale în care au fost implicate nave și personal de stat major din Forțele Navale cum ar fi cele din seria COOPERATIVE PARTNER, RESCUE EAGLE, STRONG RESOLVE, BLACKSEA PARTNERSHIP. Au fost apreciate facilitățile puse la dispoziție de către partea română, pentru desfășurarea în bune condiții a celui mai mare exercițiu multinațional găzduit anul acesta la Constanța (COOPERATIVE PARTNER 2002).

acest port. În baza acestui acord portul Constanța a găzduit și oferit sprijin logistic participanților la exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2002 – peste 5.000 de militari din aviație, infanterie marină sau ambarcați la bordul a peste 30 de nave militare și auxiliare străine, precum și tranzitarea prin port a contingentului SUA al KFOR.

Un alt acord încheiat este cel cu SOCIETATEA NAȚIONALĂ C.F.T. MARFĂ S.A., prin care aceasta din

urmă pune la dispoziția Ministerului Apărării Naționale două nave de tip RO-RO pentru transport de trupe și tehnică militară pentru forțele naționale, acord testat atunci când echipamentul batalionului de infanterie românesc participant la operațiunile militare din Afganistan a fost transportat în teatrul de operații cu una din aceste nave.

Forțele Navale constituie, de asemenea, un element activ în dezvoltarea relațiilor de încredere și securitate în regiunea Mării Negre participând la inițiative de cooperare

„Suntem convinși că accederea în NATO nu va fi privită ca un premiu pentru eforturile de până acum ci semnifică angajarea într-un sistem în care intensitatea muncii crește, pretențiile privind calitatea activității sporesc semnificativ, cât și efortul structurii în ansamblu.”

cum este Grupul de Cooperare Navală din Marea Neagră – BLACKSEAFOR, la exercițiile navale organizate de țările riverane, sau la alte activități din planurile de relații bilaterale cu statele vecine. Statul Major al Forțelor Navale a contribuit la cele două activități de la înființarea BLACKSEAFOR cu nave și ofițeri de stat major care au acționat în

comun pentru îndeplinirea misiunilor pe mare specifice în regiune.

Din concluziile echipei NATO, care a evaluat în această primăvară progresul realizat pe calea pregătirii în vederea aderării la Alianță, rezultă aprecierea progresului realizat. Acest fapt, alături de propria analiză, ne dă dreptul să afirmăm că **suntem pregătiți** atât pentru a susține o decizie, cât și pentru a răspunde noilor cerințe, în calitate de membri ai Alianței. Experiența dobândită din intensă cooperare cu comandamentele și forțele navale ale

CAP COMPAS NATO

națiunilor membre NATO și, în special, a celor proaspăt intrate în Alianță, ne convinge că accesarea va fi începutul unei noi perioade de eforturi susținute și nu capătul drumului. Vom avea noi și complexe obligații impuse de statutul de categorie de forțe a unei națiuni membre a NATO.

Desigur, statutul de membru NATO va impune dezvoltarea în continuare a poziției noastre de factor de stabilitate în regiune și de element activ în dezvoltarea cooperării regionale. Bunele relații cu vecinii și cu marinele țărilor riverane, nu numai că nu vor fi neglijate, ci chiar se vor amplifica în beneficiul părților, dar și al Alianței din care vom face parte.

Considerăm că BLACKSEAFOR va avea în continuare un rol deosebit în creșterea încrederii în regiunea Mării Negre, că va crește rolul exercițiilor multinaționale, că schimburile de personal și de experiență vor continua, cu efecte benefice pentru toți participanții la asemenea activități.

Forțele Navale ale României urmăresc să fie un element de stabilitate în regiunea Mării Negre și o forță de descurajare credibilă, pregătită să participe la operațiuni multinaționale interarme, împreună cu țările aliate și partenere.

În acest sens, **prioritățile Forțelor Navale pentru viitor** sunt: să fie o forță eficientă, cu posibilități operaționale crescute, mai flexibilă și cu un timp de reacție mai scurt; să fie pe deplin interoperabilă și compatibilă tehnic cu marinele militare ale Alianței, folosind armament și echipament modern; să aibă o stare de pregătire ridicată și o structură a forțelor bazată pe un puternic element de reacție rapidă, forțe principale și o rezervă antrenată; să fie o forță formată exclusiv din profesioniști bine antrenați, educați și antrenați, pregătiți pentru operațiuni de management al crizelor.

Speranțele personalului din marină se leagă de faptul că după integrarea în Alianță va crește calitatea muncii prestate, se vor amplifica perspectivele dezvoltării profesionale în plan internațional. Deschiderea spre o tehnologie modernă, înzestrarea cu nave și echipamente performante va crea condiții de muncă îmbunătățite și posibilitatea de a profesa meseria în domeniul naval cu rezultate similare cu cele ale echipajelor din marinele moderne. În același timp, suntem convinși că accesarea în NATO nu va fi privită ca un premiu pentru eforturile de până acum ci semnifică angajarea într-un sistem în care intensitatea muncii crește, pretențiile privind calitatea activității sporesc semnificativ, cât și efortul structurii în ansamblu.

ȘTIRI DIN FLOTĂ

🇷🇴 Ziua națională a României și 84 de ani de la Marea Unire din 1918 au fost aniversate la Constanța pe data de 1 decembrie prin organizarea unor ceremoniale militare și religioase și depunerea de coroane și jerbe de flori. (B.D.)

🇷🇴 Cu prilejul sărbătoririi Zilei Armatei Române în municipiul Constanța au fost organizate, în data de 25 octombrie, ceremoniale militare și religioase, depuneri de coroane, jerbe și buchete de flori. Au participat reprezentanți ai Administrației publice locale, Bisericii Ortodoxe Române și organizațiilor neguvernamentale, veterani de război, cadre militare active, în rezervă și în retragere. (B.D.)

🇷🇴 În ziua de 16 noiembrie 2002 a avut loc festivitatea de depunere a Jurământului Militar la Centrul 243 Radioelectronic și Observare „Calattis”, de către militarii cu termen redus, Baza de instrucție Mangalia și Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, de către militarii în termen. (V.I.C.)

ȘTIRI DIN FLOTĂ

🇷🇴 Batalionul de Infanterie Marină a împlinit în luna noiembrie 63 de ani de la înființare. Din anul 1939 și până în prezent unitatea a suferit numeroase transformări: desființat printr-o decizie politică în anul 1958, reînființat 13 ani mai târziu în localitatea 2 Mai, apoi transferat la Babadag. Batalionul se impune astăzi ca o unitate specială în cadrul Forțelor Navale. De ziua lor, chiar dacă se aflau în poligon, consilierul turc al șefului Statului Major al Forțelor Navale, comandorul Emin Erol, a ținut să-i viziteze pe acești apărători ai Deltei. **(Mihaela Seceleanu)**

🇷🇴 Generalul dr. Mihail Popescu, Șeful Statului Major General, s-a aflat vineri, 29 noiembrie în garnizoana Constanța. La Academia Navală

„Mircea cel Bătrân” a avut loc o întâlnire de lucru cu comandanții de mari unități și unități din zona Dobrogea. **(C.S.)**

🇷🇴 Pe data de 30 noiembrie 2002 Divizionul Rachete de Coastă a sărbătorit 15 ani de la înființare. Unitatea, comandată în prezent de căpitan-comandorul Ion Anasia, se subordonează Statului Major al Forțelor Navale și reprezintă o puternică forță de lovire prin capacitatea mare de foc, distanța de acțiune, capacitatea de manevră și posibilitatea lovirii inamicului prin surprindere. **(V.I.C.)**

🇬🇧 În perioada 7-9 noiembrie 2002 distrugătorul britanic HMS SOUTHAMPTON a efectuat o vizită în portul Constanța. Pe timpul acesteia au avut loc exerciții demonstrative și schimburi de experiență la bordul navei britanice, primiri la oficialitățile locale ale municipiului Constanța și vizite în instituții aparținând Forțelor Navale. Escala din portul Constanța face parte din programul misiunii ARGONAUT 2002 (nava a plecat din Portsmouth - portul de ataș - pe 2 septembrie și va reveni pe 6 decembrie), care a mai inclus participarea la exercițiile

DESTINED GLORY, ABELIA, DOGU AKDENIZ precum și o serie de vizite în porturi din Marea Neagră (Odessa, Varna, Novorossiisk, Istanbul). Nava este un distrugător Tipul 42, seria 2 (deplasament 4.100 tone, lungime 125 metri, lățime 14 metri, viteză 29 noduri, 253 de oameni echipaj) și este comandată de căpitan-comandorul Gary Doyle. Receptionat pe 31 octombrie 1981, distrugătorul a fost modernizat în perioada 1998-1999 și urmează să fie folosit de Royal Navy până în anul 2007. (B.D.)

🇩🇪 În ziua de 5 noiembrie Poliția Militară din subordinea Statului Major al Forțelor Navale a primit vizita unei delegații a poliției militare germane, formată din trei ofițeri superiori, care a avut ca obiectiv cunoașterea reciprocă și instruirea polițiștilor militari la nivel de experți. Au avut loc schimburi de informații între ofițerii români conduși de locotenent-colonelul Lucian Marinescu, șeful Biroului Serviciu la unități, controlul circulației și Poliție Militară din Statul Major al Forțelor Navale și delegația germană și un exercițiu demonstrativ pregătit de căpitanul Paul Ignat, comandantul Companiei Poliție Militară. La întâlnire a participat și atașatul militar al Germaniei, locotenent-colonel Johannes Risse.(V.I.C.)

În perioada 4-7 noiembrie s-a desfășurat, la Cercul Militar Național din București, seminarul cu tema „Caracterul, identitatea și conducerea forțelor din structurile sistemului apărării naționale”, în organizarea Asociației „George C. Marshall” din România și Ministerul Apărării Naționale.

Participanții au fost din toate structurile sistemului național de apărare, Forțele Navale fiind reprezentate de viceamiral Corneliu Rudencu, șeful Statului Major al Forțelor Navale și comandorii Mircea Nica, Dan Leahu și Gheorghe Dragomir. (V.I.C.)

Joi, 7 noiembrie, a avut loc ceremonialul sfințirii noii cazărmi în care își va desfășura activitatea personalul Regimentului 110 Transmisiuni. Locotenent-colonelul Dumitru Roșu a fost numit de

curând la comanda acestei unități în care profesioniștii comunicațiilor își îndeplinesc cu succes misiunile, micșorând depărtările și apropiind oamenii. (Locotenent Mădălin-Eugen Popa)

În perioada 11-13 noiembrie 2002 a avut loc la Constanța și Mangalia convocarea inițială de pregătire a psihologilor din Forțele Navale. Au participat psihologi din 8 unități militare subordonate Statului Major al Forțelor Navale, activitatea de pregătire fiind condusă de căpitan-comandorul dr. Edmond Cracsner, șeful Secției de psihologie din Statul Major General și căpitan-comandorul Jan Picingină, ofițer în Statul Major al Forțelor Navale. (V.I.C.)

La Sfântu Gheorghe s-a dat ...

Examenul maturității tinerilor comandanți

Valentina CIUCU

În perioada 7-14 octombrie, unități ale Flotilei Fluviale au executat în raionul Sfântu Gheorghe trageri de luptă cu muniție reală. Au efectuat trageri vedetele blindate din generația a III-a, vedetele fluviale și vedetele dragoare. Monitoare,

care au executat tragerile în primăvară, au fost și ele prezente, urmărindu-se întărirea coeziunii echipajelor și realizarea instrucției specifice pe fluviu (exerciții tactice, manevră cu nava, pregătire specifică PfP, operațiuni de menținere a păcii, evacuare).

Activitățile de pregătire pe fluviu au debutat cu un exercițiu tactic cu dublă acțiune, organizat de Comandamentul Flotilei Fluviale, în care „atacatorii” și „apărătorii” au demonstrat cu prisosință nivelul înalt de pregătire. Chiar în timpul tragerilor am solicitat,

MONITOR PE DUNĂRE

„la cald“, câteva declarații unor tineri comandanți de nave. Căpitanul **Eugen Buturugă**, comandantul vedetei blindate RAHOVA (176): „Chiar în acest moment ne pregătim să executăm ședința de tragere cu secția, cu tunul de calibrul 100 mm. Zilele trecute am executat alte ședințe de tragere, cu rachete antiaeriene, tragere antiaeriană din marș și nu au existat probleme tehnice sau legate de experiența personalului. Putem spune că până în prezent totul decurge bine.“

Căpitanul **Laurențiu Chirilov**, comandantul vedetei blindate 178: „Mă aflu la comanda navei din iulie anul trecut și sunt la cea de-a treia tragere. Până acum nu au fost probleme și am executat trageri cu tot armamentul de la bord. Nava se află în modulul 4 de operaționalizare, iar încadrarea cu personal este de numai 60%, pentru această misiune trebuind să „împrumutăm“ oameni de la alte nave. Cred că ar trebui să avem mai multe trageri, fie și cu muniție de manevră. Este important ca armamentul să fie folosit cu muniție. Echipajul este tânăr, există bunăvoință, dar cu toții mai au încă multe de învățat.“

Căpitanul **Florin Teodoru**, comandantul vedetei blindate 177: „Totul

decurge bine până în prezent. Aș menționa doar că în cadrul exercițiului tactic desfășurat cu navele flotei am executat o mascare care a reușit să atragă atenția comandantului Flotei Fluviale, domnul

contraamiral de flotilă Ioan Costi, prin modul în care a fost realizată.“

Căpitan-comandorul **Paul Pădureanu**, comandantul Divizionului 94 Vedete Fluviale: „Ne aflăm la kilometrul 0 al plajei Sfântu Gheorghe și ne pregătim să executăm tragerile de foc cu tunul de calibrul 76 mm. Participăm la această aplicație cu 6 nave. Divizionul a fost înființat în iulie anul acesta; formăm o echipă tânără, lucrăm toți pentru atingerea scopurilor și obiectivelor pe care ni le-am propus. Avem comandanți tineri pe care trebuie să îi învățăm repede tot ceea ce știm, astfel încât să reușim să le transmitem experiența noastră, având în vedere că noi vom părăsi, relativ

curând, Forțele Navale. Ar trebui să ieșim în fiecare lună câteva zile pe fluviu, să executăm trageri la fiecare două luni, dar prin protocolul încheiat cu Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării nu avem voie decât în martie și în octombrie. Din martie până în octombrie este o perioadă destul de lungă pe care trebuie să o acoperim prin pregătire intensă.“

Prezente în Delta cu o grupare navală pe care unii sceptici nu mai sperau să o vadă curând operativă, forțele Flotei Fluviale au executat un număr de 10 zile de ieșire pe fluviu, cu o medie de 25 de ore/navă, divizioanele acumulând între 200-300 de ore de marș.

OBSERVATOR PE PUNTEA ETALON

Lansare de rachetă în condiții meteo grele

În perioada 28-31 octombrie, în raionul Sfântu Gheorghe, Divizionul 150 Nave Purtătoare de Rachete a executat o tragere reală cu o rachetă navă-navă asupra unei ținte special amenajate, ultima lansare de pe acest tip de navă înregistrându-se în anul 1996. Misiunea a fost executată de NPR LĂSTUNUL, comandată de locotenent-comandorul Marius Duicu. Misiunea a avut ca scop executarea lansării unei rachete de către nava izolată asupra unei ținte navale pe baza datelor furnizate de mijloacele de observare proprii. Activitatea a implicat participarea unor forțe de asigurare și observare numeroase: 2 vedete torpiloare cu patru tuburi, 4 vedete torpiloare pe aripă portantă, 2 dragoare maritime, 3 corvete, nava-școală CONSTANȚA (281), nava bază MIDIA (283), vedeta de scafandri MARTE, RMS 501, 2 SRS-uri, iar din

partea Flotei Fluviale și a Bazei 2 Fluviale au participat nava de comandament FORTUNA, nava-bază MOTRU, un ceam autopropulsat și un remorcher fluvial. Acoperirea aeriană a fost asigurată de 2 elicoptere IAR 330 H PUMA. De asemenea, au fost implicate Căpităniile Constanța, Midia și Sulina.

Punctul de comandă al misiunii a fost instalat și a funcționat la postul radiotehnic Sfântu Gheorghe. La buna desfășurare a misiunii a contribuit și Direcția Hidrografică Maritimă, ce a asigurat toate informațiile hidro-meteo necesare executării lansării. Unul din „inamicii” neașteptați a fost tocmai vremea nefavorabilă, care nu a împiedicat însă îndeplinirea misiunii. Comandantul forțelor de tragere și asigurare a fost contraamiralul de flotilă Constantin Nasuia, comandantul Flotei Maritime (prezent în punctul de comandă pe toată durata misiunii), alături de care s-a aflat comandorul Dan Leahu, șeful forțelor de amenajare și asigurare a raionului de tragere, comandorul Gabriel Comloșanu, șeful tragerii și căpitanul Mihai Drimus, conducătorul focului. Importanța misiunii a rezultat și din prezența contraamiralului Ion Vochițu, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, în punctul de comandă pe timpul lansării precum și a atașailor navali ai Statelor Unite, Greciei și a consilierului turc de pe lângă șeful Statului Major al Forțelor Navale Române, care au putut urmări lansarea rachetei chiar de pe mare de la bordul unei vedete. În pofida greutăților legate de vremea nefavorabilă, a dificultăților de instalare a țintei și a unor incidente medicale, rezolvate însă în timp util, misiunea a fost îndeplinită cu calificativul „Foarte bine”. (V.I.C.)

ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MARINĂ – 130 DE ANI

În ziua de 17 noiembrie, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a aflat în sărbătoare. Prestigioasa instituție de învățământ superior de marină a aniversat 130 de ani de când în țara noastră s-au pus bazele acestei forme de învățământ.

La sărbătoare au fost invitați să participe reprezentanți ai Guvernului, Parlamentului, Ministerului Apărării Naționale, Forțelor Navale și administrației locale. S-a subliniat importanța existenței învățământului superior de marină, au fost rememorate momentele deosebite din viața Academiei Navale și s-a scos în evidență faptul că

la ora actuală instituția deține o bază tehnico-materială la nivelul celor mai moderne și renumite structuri de învățământ din plan național. Au fost transmise mesaje din partea tuturor instituțiilor de învățământ militar superior din țară.

Prin amploarea și semnificația aniversării s-a arătat, încă o dată, că Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, datorită nivelului ridicat de pregătire asigurat de personalul didactic generațiilor de ofițeri militari și civili absolvenți, a fost, este și va fi cea mai importantă formă de învățământ superior de marină. **(Petrică IVAN)**

Marina Română

Navă purtătoare de rachete
PESCĂRUȘUL (189)

Peste 1.000 de solicitanți din Forțele Navale mai speră în...

HIMERA LOCUINȚELOR DE SERVICIU

O acută problemă socială a militarilor devine cronică

Maior **Costel SUSANU**

Comisia Centrală pentru Probleme Sociale din Ministerul Apărării Naționale este informată, periodic, asupra disfuncționalităților existente la nivelul categoriilor de forțe ale armatei referitoare la condiții de locuit, hrănire, echipare, salarizare, asistență medicală, protecția muncii. Problema cea mai acută rămâne, în continuare, lipsa locuințelor de serviciu. Abordarea acestui subiect în presa militară este relativ inconsistentă, motiv pentru care încercăm o „radiografie” a temei la nivelul Forțelor Navale.

Nu urmărim un caz concret și nu facem o anchetă „cu reflectoare în ochi”, prezentăm doar o stare de fapt, din care sperăm că se vor putea extrage unele concluzii utile în dificilul demers al rezolvării acestei probleme sociale grave.

Cum (și unde) stăm?

Datele statistice pe care urmează să le analizăm sunt extrase dintr-un raport al șefului Biroului Domenii și Infrastructuri din Statul Major al Forțelor Navale adresat șefului Comisiei pentru Probleme Sociale care activează

la nivelul acestei categorii de forțe.

Așadar, necesarul de locuințe de serviciu este de 579. Dacă se iau în calcul și familiile cadrelor militare care locuiesc în căminele de garnizoană, numărul total, pe ansamblul Forțelor Navale, este de 1.037. După 1990, în garnizoanele în care sunt dislocate unități ale Forțelor Navale, au fost date în folosință 281 locuințe de serviciu. Dintre acestea 116 au fost cumpărate, în scurta perioadă de timp în care exista și cadrul legal necesar, astfel încât în prezent sunt în administrare 164 apartamente. Cititorii vigilenți au observat, desigur, că aritmetica

este contrazisă. Într-adevăr, este vorba despre un apartament din Mangalia, care a fost transferat, probabil în mod argumentat, în administrarea Consiliului Local. Un număr de 3 locuințe de serviciu au fost cumpărate de pe piața liberă, cu fonduri nominale aprobate de ministrul apărării naționale, beneficiari fiind 3 comandanți de unități. Aceasta este situația locuințelor de serviciu.

Dacă veți avea ocazia să treceți, seara, pe holurile unui cămin de garnizoană, veți fi martorii involuntari ai unor fragmente de conversații în care, voci preponderent feminine, își „încurajează” soții veniți acasă, nu-i așa?, pentru a se relaxa după o zi de muncă în unitate: „...mă ții în chichinea asta...”, „...nu ești în stare să...”, „...uite, ăia de la poliție au primit...” sau, în cazuri mai fericite: „...trimite și tu copilul să se joace pe hol un sfert de oră...”. Viața de cămin este cunoscută multor cadre militare. La începutul carierei, în perioada burlăciei romantice, era chiar atractivă. Atunci erau destul de rare (și pentru o perioadă scurtă) cazurile

în care familii, cu sau fără copii, locuiau la cămin. Acum situația este inversată complet.

Căminele de garnizoană aflate la dispoziția Forțelor Navale sunt în prezent ocupate la capacitate maximă. În Constanța există următoarele spații cu această destinație:

- Căminul 1 (Traian): 110 locuri de cazare în 45 de garsoniere și 10 apartamente cu 2 camere. 39 de copii, unii născuți chiar aici, merg deja la școală;

- Căminul 2 (de pe Bulevardul Mamaia): 127 apartamente din care 82 ocupate în regim permanent;

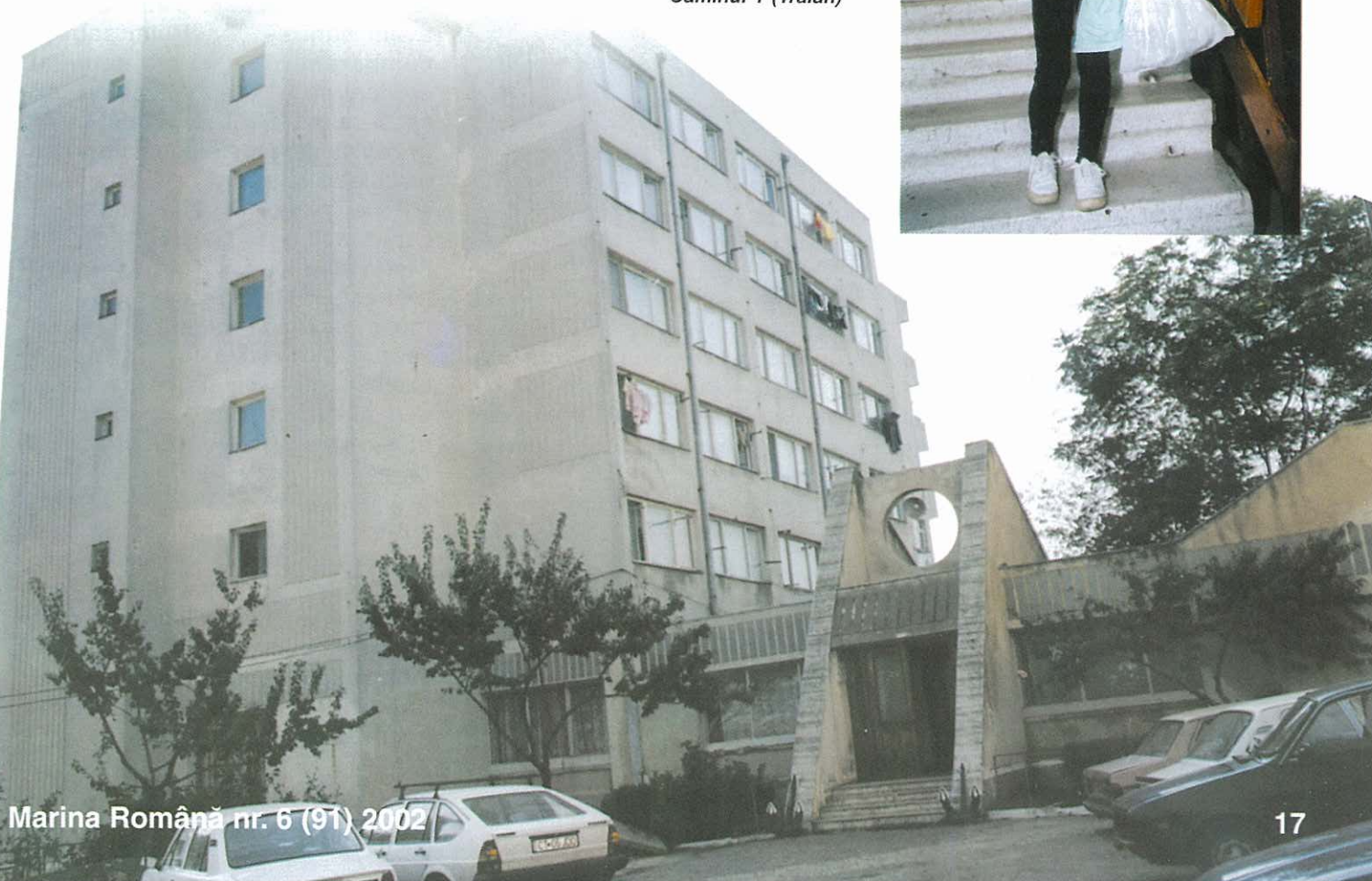
- Căminul Unirii are nevoie de reparații serioase pentru a fi adus la un standard rezonabil, iar extinderea celui de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost sistată din lipsă de fonduri. Aici s-ar putea da în folosință 140 de locuințe (60 garsoniere, 60 apartamente cu două camere și 20 cu trei camere), însă numai dacă în planul pentru perioada 2003-2008 va fi aprobată finanțarea acestui proiect.

„Închiriez garsonieră pentru intelectuali sau ofițeri...”

În ciuda aparențelor și a tabloului „zugrăvit” mai sus, cei care stau în căminele de garnizoană sunt, totuși, norocoși. Ceilalți, care nu au avut șansa de a fi în promoția potrivită, nu au avut sprijinul „biroului organizației de bază” și i-a găsit anul 1990 fără această problemă vitală rezolvată, nu au primit o moștenire, nu au fost beneficiari ai programului de „turism militar” cu diurnă mare în valută sau nu s-au aventurat în „afaceri matrimoniale”, se plimbă, periodic, cu geamantanele prin oraș, în funcție de fluctuațiile pieței

Căminul 1 (Traian)

imobiliare sau capriciile gazdei. Într-adevăr, indemnizația pentru chirie care se acordă conform Legii 80, mai atenuează puțin șocul. Însă, așa cum se specifică și în raportul citat, acest cuantum de 25% poate fi suficient în garnizoane mici, dar în orașe unde o locuință decentă nu poate fi închiriată cu mai puțin de 100\$/lună, problema nu este nicidecum rezolvată.

Nu este clară nici situația cadrelor militare trecute în rezervă și care locuiesc în locuințe de serviciu sau în cămine de garnizoană. Practic, în acest moment, la trecerea în rezervă, aceste cadre, conform legislației actuale, rămân fără locuință. Dacă luăm în considerare și prevederile Ghidului carierei militare, situația se complică și mai mult. Astfel, cadrele militare nu pot fi promovate în funcții decât în garnizoanele în care au posibilități de cazare, deoarece nu se pot asigura locuințe de serviciu sau camere în cămine.

Recent, multe cadre din Statul Major al Forțelor Navale s-au confruntat și se confruntă în continuare cu această problemă cu ocazia mutării acestei structuri la București. Nu au putut fi asigurate decât un număr foarte limitat de locuințe de serviciu, ceilalți fiind repartizați la cămine de garnizoană. La aceasta se adaugă preocupările firești referitoare la locuri de muncă pentru soții, școli pentru copii, navetă etc.

Cum se dau casele?

Acest subiect este foarte strict reglementat de „Instrucțiunile privind evidența, repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și locuințelor de intervenție din Ministerul Apărării

Naționale” (Cz 50/2000). Astfel, „până la primirea locuinței de serviciu sau de intervenție, la care are dreptul, personalul armatei poate fi cazat gratuit, prin grija comandanților de unități, în căminele de garnizoană și, după caz, în spațiile de locuit din incinta unității sau va beneficia de compensația pentru chirie, prevăzută de articolul 20 din Legea 80/1995 și de O.G.41/1995 al ministrului apărării naționale”, aflăm din articolul 6.

Pe baza rapoartelor individuale adresate comandanților unităților,

se întocmesc „tabele nominale cu solicitanții, în ordinea priorităților stabilite de comisia numită prin OZU, conform criteriilor și sistemului de punctaj”. Aici avem

o problemă. Aceste tabele nu prea se întocmesc în toate unitățile. Sau, dacă se întocmesc ori nu sunt publice, ori punctajele nu sunt calculate corect, ori nu se iau în considerare (un astfel de caz, dintr-o unitate a SMFT a fost prezentat în ianuarie a.c. de săptămânalul „Observatorul militar” sub titlul incitant „Caracatița locuințelor de serviciu”).

Chiar dacă, pentru moment, nu avem bani să construim sau să cumpărăm locuințe de serviciu credem că este foarte important, fie și numai pentru moralul celor în cauză, ca aceste punctaje să se calculeze corect și să fie publice, afișate undeva în unitate. Este un minim semn de transparență, de limitare a „cârcotelilor” și de respect pentru cei care se află, într-o anumită poziție, pe tabelul respectiv. Referitor la acest subiect, într-o unitate, respectabilă de altfel, am primit un răspuns dezarmant: „Nu s-au făcut aceste tabele nominale pentru că ... sunt prea puțini solicitanți...”

În sfârșit, locuințele se atribuie de către comisia care funcționează la nivelul garnizoanei respective, unităților militare titulare de cotă de locuințe, comandanții acestora fiind responsabili de respectarea legalității în ceea ce privește nominalizarea beneficiarilor.

Cum (și unde) vom sta?

În sfârșit, o veste bună: în Mangalia au fost date în folosință 30 de apartamente în blocul MG 33. Din păcate, atât. În raportul citat se fac propuneri pentru întocmirea notelor de fundamentare pentru construcția de locuințe pe terenurile libere aflate în folosința Statului Major al Forțelor Navale în garnizoanele Mangalia, Constanța și Tulcea; intervenții la conducerea Ministerului Apărării Naționale pentru suplimentarea fondurilor prevăzute în planul de investiții 2003-2008 cu suma de 6 milioane \$ și constituirea, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, a unui fond de creditare pentru construirea de locuințe. Un fond realist de creditare, am adăuga, pentru că au fost unele tentative de rezolvare urgentă a problemei familiilor cadrelor militare fără locuință, unele dintre ele cu o singură sursă de venit. Nu trebuia decât să depună un „avans” de 10-12.000 \$ și deveneau fericiți locatari ai unei case de 40.000 \$ la care mai plăteau rate și nepoții...

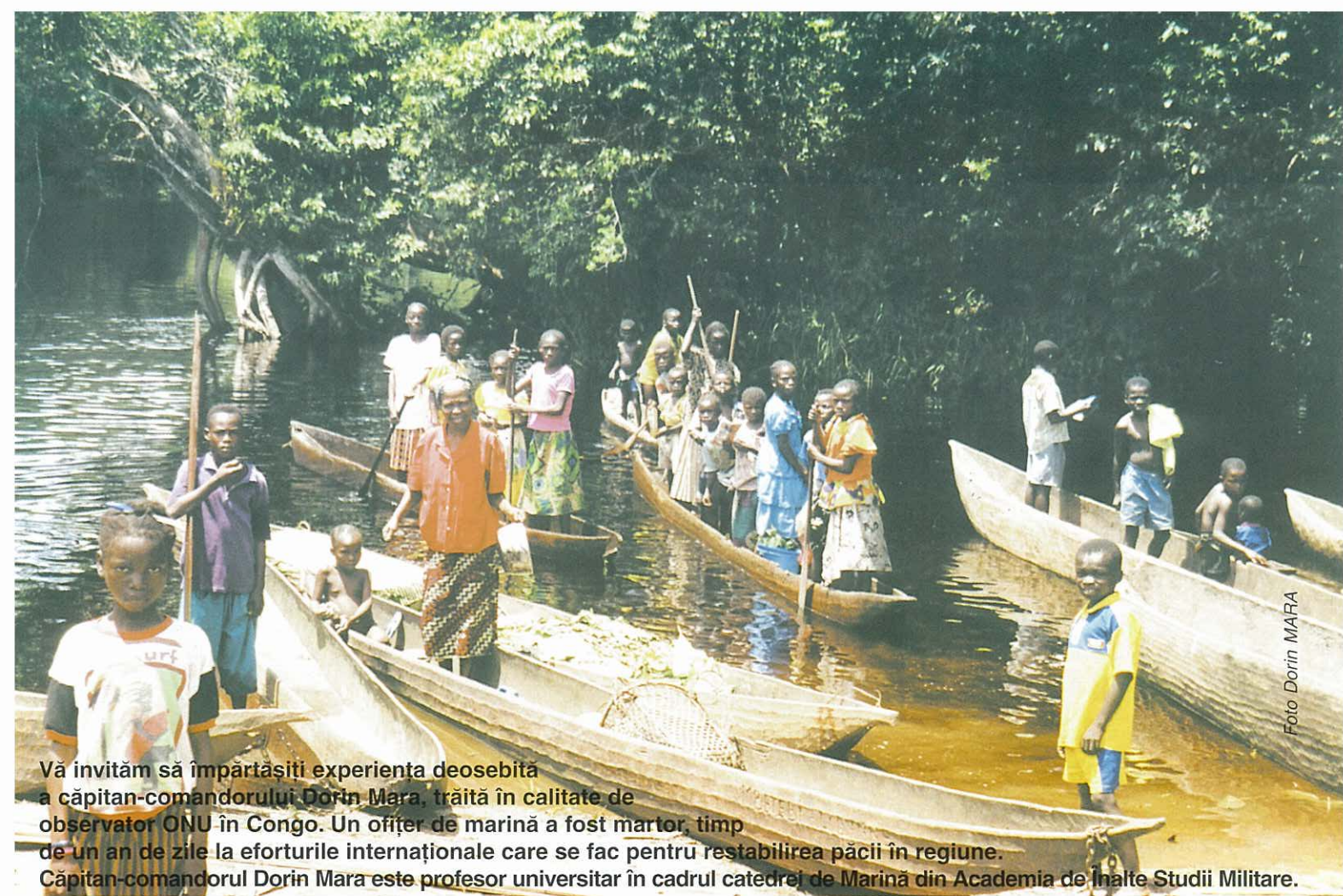
Așadar, problema locuințelor de serviciu este complicată, greu de rezolvat fără bani și dureroasă pentru cei aflați în această situație. Este, în același timp, o cauză a diminuării randamentului profesional și motivației

scăzute sau a unor diverse și nefericite traume familiale. Sperăm că i se acordă atenția și prioritatea pe care le merită și așteptăm cu șampania pregătită ziua în care toate comisiile pentru probleme sociale din armată vor fi desfășurate. Armata trebuie să fie o structură de elită a societății, în interiorul căreia găsim profesioniști competenți, motivați, dedicați misiunilor nu rezolvării problemelor sociale.

Până atunci, nu ar strica mai multă rigoare și transparență în aplicarea reglementărilor în domeniu și, nu în ultimul rând, înțelegere și sprijin pentru cei aflați în această situație. Îmi vine în minte imaginea aproape cinematografică a unui maistru militar cu copilul în brațe și nevasta de mână care, ieșit buimac dintr-o audiență, rămâne fără replică la admonestarea unui consilier al comandantului care-i ascultase povestea și își flutura nervos telecomanda mașinii: „Ce-ai făcut dom'le până acum de nu ți-ai luat casă?!” Păi, ce să facă?! O fi încercat, probabil, să supraviețuiască...

Căminul 2 (Bd. Mamaia)

Vă invităm să împărtășiți experiența deosebită a căpitan-comandorului Dorin Mara, trăită în calitate de observator ONU în Congo. Un ofițer de marină a fost martor, timp de un an de zile la eforturile internaționale care se fac pentru restabilirea păcii în regiune. Căpitan-comandorul Dorin Mara este profesor universitar în cadrul catedrei de Marină din Academia de Înalte Studii Militare.

MISIUNE DE PACE ÎN CONGO KINSHASA (II)

Căpitan-comandor
prof.univ.dr. **Dorin MARA**

În martie 2001, deși misiunea ONU nu se afla la început, nu erau instalate decât câteva posturi de observatori militari, datorită lipsei condițiilor de securitate cerute și continuării sporadice a luptelor. Desfășurarea observatorilor militari a început masiv în luna aprilie, când au fost înființate peste 20 de noi posturi, majoritatea în zone cu potențial mare de conflict, în locuri izolate, în localități afectate grav de război sau în mijlocul junglei.

În multe situații nu s-a făcut nici un fel de recunoaștere prealabilă, ori au fost stabilite posturi unde nu exista nici măcar o colibă, ci doar tranșee părăsite, câmpuri de mine sau pădure de nepătruns. Datorită slabei posibilități de comunicare cu taberele în conflict sau a faptului că o parte din comandanții locali,

stăpânii de fapt ai terenului, nu doreau din diferite motive să fie sub supravegherea ONU, în condițiile în care controlul autorităților asupra lor era ca și inexistent, unii observatori militari au trecut prin situații dramatice, fiind luați ostatici, amenințați sau expulzați.

Misiunile observatorilor au fost stabilite ulterior, pe rând, cu un grad mare de generalitate, de multe ori echipele acționând la inspirație sau bazate pe bunul simț.

Misiunea principală a observatorilor militari a constat la început în descurajarea reluării

„Într-o patrulare de rutină, o echipă compusă dintr-un ofițer indian și unul pakistanez a călcat pe o mină antitanc într-un loc pe unde mai trecuseră și alte echipe, ofițerului indian fiindu-i adunate părți de trup din resturile copacilor de pe margine.”

ostilităților între forțele guvernamentale și forțele rebele, sau între forțe aliate acestora, inclusiv în sânul aceleiași tabere, toți având rebelii lor. Situația a fost foarte instabilă o vreme, până s-au atenuat suspiciunile de favorizare a uneia din părți, fiecare comandant, congolez ori aliat, bănuind că observatorii militari sunt spioni și că acționează pentru inamic.

Ulterior, observatorii militari au început să verifice autenticitatea declarațiilor părților privind pozițiile de luptă, efectivele, dezangajarea și trecerea la ocuparea de noi poziții, de apărare, conform acordului de la Lusaka, pentru separarea beligeranților printr-o fâșie de teren considerat neutru, cu o lățime variabilă, de la 14 la 150 km. Verificările pozițiilor au creat noi suspiciuni și temeri că adversarul va ocupa terenul eliberat, ceea ce uneori s-a și întâmplat, echipele

ONU fiind în situații dificile. Vechiul ocupant al terenului a atacat pentru a redobândi terenul pierdut, iar posturi de observatori s-au trezit în toiul luptelor, asediați sau obligați să se ascundă prin păduri. Nu exista un plan de evacuare în situații de pericol, iar piloții ONU, civili, nu puteau fi obligați să execute misiuni sinucigașe, în locuri necunoscute, într-un ținut ostil, noaptea, pe timpul unor ploi demne de Potopul lui Noe, cu atât mai mult cu cât recuperarea observatorilor era o simplă speranță. S-a deschis, adesea, foc asupra unor elicoptere care survolau zone unde se dăduseră cele mai ferme garanții de securitate, recuperarea celor prinși în toiul luptelor depinzând doar de capacitatea lor de supraviețuire.

Alte misiuni constau în investigarea violărilor încetării focului, semnalarea situațiilor de copii înarmați, colectarea armamentului persoanelor demobilizate, marcarea și raportarea câmpurilor de mine și menținerea sub control a situației militare.

Aceste misiuni s-au executat, în principiu, permanent, prin deplasare la fața locului, cu mașina, cu elicopterul, pe jos sau cu piroga pe râuri, după cum a fost situația, toate cazurile fiind pline de neprevăzut și imprevizibil, chiar și patrulele de rutină cu mașina. Trebuie adăugată starea precară a acelor drumuri improvizate care mai existau, invadate de vegetație, bombardate

sau, pe alocuri, minate. Într-o patrulare de rutină, o echipă compusă dintr-un ofițer indian și unul pakistanez a călcat pe o mină antitanc într-un loc pe unde mai trecuseră și alte echipe, ofițerului indian fiindu-i adunate părți de trup din resturile copacilor de pe margine.

Adițional, odată cu rudimentele de normalizare a situației, echipele ONU au fost puse în situația de a încerca să rezolve o sumedenie de probleme

„Dacă un membru al echipei este musulman, acesta nu poate să mănânce porc, crocodil și maimuță, un indian nu va putea să mănânce vită, nepalezul budist este vegetarian, un român poate avea silă de capre, iar un ofițer din Burkina Fasso poate refuza carnea de pasăre.”

umanitare, ca urmare a revenirii populației refugiate în unele din localitățile părăsite datorită luptelor. În multe situații populația a fugit abandonând bruma de bunuri deținute, revenind complet epuizată. Organizațiile umanitare lipseau din majoritatea zonelor și ONU nu dispunea pe teren decât de observatorii militari, care au preluat o parte din atribuțiile acestora, de la vaccinarea copiilor și reunificarea familiilor separate până la investigarea încălcărilor drepturilor omului, ca torturi, crime, acuzații de spionaj sau vrăjitorie.

Echipa de observatori

Conform principiilor Națiunilor Unite, echipa de observatori militari se compune din 4 ofițeri superiori, aparținând unor națiuni diferite, pe cât posibil din regiuni diferite și din țări care nu au conflicte între ele. Spre exemplu, o echipă compusă dintr-un ofițer danez, unul uruguayan, unul kenian și unul chinez poate fi considerată ca ideală.

Baza activității acționale a echipei o constituie pregătirea militară națională, asemănătoare pentru toți, la care sunt adăugate regulile de funcționare ale misiunii și principiile ONU, obișnuința cu disciplina, de această dată liber consimțită, reguli și ierarhii unitare în acord cu experiența proprie a participanților. Deși sunt multe probleme de rezolvat, sistemul funcționează.

Echipele sunt fixe și mobile. Echipele fixe sunt dislocate în teren, într-o localitate sau într-o poziție situată între beligeranți sau foarte aproape de linia frontului, având o zonă de responsabilitate de câteva zeci de mii de kilometri pătrați, iar echipele mobile execută verificări ale pozițiilor celor două sau mai multe tabere, după un grafic alcătuit cu grijă pe baza rotației. Echipele, fixe sau mobile, nu sunt scutite de aventuri și experiențe extreme, iar în timp se produce rotația și între echipe, inclusiv

Postul BOSOMBA

Foto Dorin MARA

la posturile fixe, prin înlocuirea temporară sau prin schimbarea întregii echipe. Spre exemplu, la postul Wenga din provincia Equateur, în decurs de 8 săptămâni s-au rotit 16 ofițeri din 14 țări. În situații ca acestea este foarte importantă comunicarea și toleranța, șocul cultural putând duce la situații de conflict în interiorul echipei. Limbajul operațional este cel militar cu specific ONU, limba oficială este engleza, iar reglementările de raportare destul de precise. În rest, regulile interne de conviețuire se stabilesc pe bază de înțelegere reciprocă. ONU nu furnizează nici un fel de provizii, cazare sau alte servicii, echipele trebuind să se descurce singure. Situațiile dificile sunt ceva obișnuit. Cu limba de comunicare situația este mai complicată decât pare. Teoretic fiecare echipă trebuie să aibă un vorbitor de limbă franceză, care este limba oficială în Congo. Dacă acesta pleacă, la recuperare sau cu altă misiune, ceilalți nu mai pot comunica pe plan local și activitatea suferă. În plus, în unele regiuni nu se mai vorbește franceza decât de către persoane cu educație sau adolescenți, ori sunt mulți refugiați din regiuni care nu sunt francofone și pentru comunicare este necesară învățarea rapidă a unei limbi locale mai importante, ca lingala și swahili, sau chiar a amândurora pentru a putea supraviețui și a îndeplini sarcinile curente. Pentru ca problema de comunicare să fie cât mai complexă, unii membri ai echipelor, franco-foni, vorbesc numai franceza și nu pot comunica în bune condiții cu colegii de echipă. Cei care nu pot vorbi în franceză sau într-o limbă locală sunt pur și simplu „în pom” când vine vorba să investigheze vreo situație tulbură

sau un incident grav, iar cei care vorbesc franceza, engleza și altă limbă de circulație locală sunt suprasolicitați.

Echipamentul standard al unei echipe fixe se compune din două autoturisme de teren Toyota sau Nissan, utilitate cu vinci, lopeți, topoare, târnă-coape și alte accesorii, două grupuri electrogene pe roți, echipament de comunicații de bună calitate, hărți, imprecise, de navigație aeriană, binoclu, GPS și un cort. Hărți se pot găsi la Kinshasa, bune, făcute de belgieni pe vremea când erau puterea colonială, însă trebuie cumpărate de la bursa neagră. Părțile în conflict nu prea au hărți, acționează după ureche sau cu călăuze care cunosc terenul, ori și-au făcut hărți de mână aproximative, cum au procedat ofițerii din Zimbabwe.

„Mașina de patrulare este albă, curată, ocupanții par bine hrăniți și sunt deci o posibilă pradă.”

Fiecare membru al echipei primește un pat de campanie, un sac

„Flota” personală pe Ikelemba

Foto Dorin MARA

de dormit, o trusă medicală și o plasă de țânțari. În rest, fiecare se descurcă după posibilități și după înțelegerea dintre membri, înțelegere care nu este ușor de obținut. Dacă un membru al echipei este musulman, acesta nu poate să mănânce porc, crocodil și maimuță, un indian nu va putea să mănânce vită, nepalezul budist este vegetarian, un român poate avea silă de capre, iar un ofițer din Burkina Faso poate refuza carnea de pasăre. Trebuie cumpărate în comun obiecte de folosință comună: filtru de apă, butoaie, ustensile pentru curățenie, veselă, mașină de gătit și altele, pentru uzul echipei sau individual. Soluția individuală este însă foarte costisitoare, în Congo prețurile fiind ridicate. Cele mai necesare obiecte s-au dovedit butoiul de apă, parâma, cana de plastic pentru spălat și briceagul multifuncțional.

Funcțiile interne ale echipei sunt repartizate pe bază de înțelegere amiabilă. Cineva se ocupă de partea de operații, rapoarte zilnice, situații de efective și armamente, un ofițer preia problemele logistice ca întreținerea mașinilor și generatoarelor, aprovizionarea cu apă și finanțele echipei,

Foto Dorin MARA

Ofițeri din Malawi și România în misiune de verificare

ocupându-se și de angajarea și supravegherea personalului local necesar, alt ofițer se ocupă de partea de comunicații și menținerea legăturii cu comandamentul MONUC de sector și cu cel de la Kinshasa, iar un al patrulea se ocupă de informații, legătura cu populația, probleme umanitare, contactul cu comandamentele părților în conflict, adică partea de relații publice și diplomatică. Asta în principiu, pentru că fiecare trebuie să facă de toate, adesea nefiind decât trei membri prezenți, uneori numai doi, iar câteodată unul singur. Lupta pentru supraviețuire, necesitatea de a îndeplini sarcinile, cerințele naturale ale mediului și izolarea într-un mediu ostil declanșează energii nebănuite și creează profunde legături de camaraderie între membrii unei echipe, în ciuda unor inerente conflicte interne, rezultate din diferențele culturale, educaționale și de caracter. Problemele logistice sunt dificil de rezolvat fără sprijinul populației, iar un post poate angaja 6-7 persoane pentru curățenie, aprovizionare, pregătirea hranei și pază. În plus, orice asigurare medicală este iluzorie, o simplă zgârietură putând avea consecințe serioase. Singurul spital disponibil este la Kinshasa, slab dotat,

în caz de evacuare medicală fiind necesare uneori 2-3 zile. Au fost cazuri cu militari boliviene sau cu un ofițer din Malawi, bolnavi de malarie, care au murit pe drum.

Pregătirea hranei este o problemă spinoasă, angajatul local trebuind să învețe ce și cum să gătească pentru a satisface un minimum comun pentru toți membrii echipei. În timp fiecare face concesii și dacă la început

„Copiii, care nu au văzut niciodată un alb sau un asiatic, plâng de frică, bătrânii cer de mâncare și toți arată mizer și nefericiți, plini de ulcerații, trăind în colibe de chirpici sau de frunze, claie peste grămadă.”

singura hrană comună erau bananele, se poate găti un meniu mai variat, de compromis. În unele echipe, unde nu s-a putut ajunge la o înțelegere, fiecare mănâncă separat, din traistă sau de pe plan local.

Patrularea are un caracter permanent, atât pentru descurajarea beligeranților prin observarea activităților, cât și pentru a încuraja populația să revină în localități și să-și reia activitățile. Patrulările sunt la început pline de surprize, drumurile

rudimentare, invadate de vegetație, cu podețe putrezite, uneori minate la întâmplare sau bombardate, satele părăsite, soldații din poziții în stare jalnică, zdrențăroși și flămânzi, adesea drogați cu canabis, fără nici o idee despre prezența ONU. Mașina de patrulare este albă, curată, ocupanții par bine hrăniți și sunt deci o posibilă pradă.

Pe timpul sezonului ploios echipa trebuie să-și croiască drum spre așezări tăind copaci și reparând podețe, iar locuitorii se sperie la început din cauza neîncrederii și abuzurilor la care sunt supuși de soldați. Copiii, care nu au văzut un alb sau un asiatic, plâng de frică, bătrânii cer de mâncare și toți arată mizer și nefericiți, plini de ulcerații, trăind în colibe de chirpici sau de frunze, claie peste grămadă. Bărbații sunt plecați la război ori fugiți din calea răutăților, cei rămași trăind fără speranță. Satele și orașele sunt dărăpănate, ori distruse în timpul luptelor sau pur și simplu complet abandonate. Echipele de observatori militari se confruntă adesea cu situații umanitare desperate, fără posibilitate de a face altceva decât un raport. ■

(va urma)

Vânzători de ulei și sare

Foto Dorin MARA

“Scufundăm submarine sovietice în Marea Neagră”

Foto Muzeul Marinei Române

Locotenent-comandor
Cornel MARINESCU

Întâmplarea a făcut să găsesc, publicate în presa vremii respective, aceste relatări referitoare la acțiunile de luptă antisubmarin desfășurate de forțele Marinei Regale Române în chiar prima lună de la intrarea României în război, la 22 iunie 1941. Este vorba de articolul lui Ștefan Mengoni, „reporter de război P.P. pentru Aeronautică și Marină”, articol publicat în ziarul „CURENTUL” (Anul XIV, Nr.4855) din 22 august 1941. Intitulat „**Scufundăm submarine sovietice în Marea Neagră**” articolul poate fi considerat o cronică a acțiunilor antisubmarin desfășurate la litoralul românesc în zilele lunii iulie 1941, mai probabil în data de 9 iulie, în zona Tuzla, de către torpilorul NĂLUCA și vedetele torpiloare VIFORUL, VIJELIA și VISCOLUL pe timpul misiunii de asigurare a ieșirii submarinului DELFINUL din portul Constanța. Articolul face referiri la organizarea observării antisubmarin în zona litorală, la dotarea vedetelor torpiloare și modul de funcționare a hidrolocatoarelor, precum și la tactica adoptată în lupta antisubmarin.

A doua misiune de luptă, din timpul războiului, a submarinului DELFINUL

(prima a avut loc între 22 și 27 iunie și a constat în supravegherea apropiată în zona Constanța) s-a desfășurat în perioada 10-20 iulie 1941, de data aceasta pe coastele caucaziene, în zona Altodor - Feodosia - Novorossiisk, raionul de acțiune având centrul situat la 40-50 Mm sud de Feodosia și limitat spre nord de paralela 44°30'N. Inițial, misiunea trebuia începută pe data de 9 iulie, dar pe timpul escortării la ieșirea din portul Constanța, semnalizându-se prezența submarinelor rusești în raionul Tuzla, submarinul **DELFINUL** a fost nevoit să se reîntoarcă în port, navele din escortă executând atacul asupra inamicului.

Descoperirea, căutarea și atacul submarinelor sovietice, activitățile desfășurate la bordul vedetelor torpiloare, sunt surprinse în articolul acestui reporter de război, publicat în ziarul „CURENTUL”.

Descoperirea

Identificarea submarinelor s-a făcut de către stațiile de ascultare de la coastă. „Telefonul sbârnă... Ofițerul de serviciu a trecut acum la aparat și notează febril, răspunzând sacadat în răstimpuri... da... da... două submarine... direcția... X grade longitudinal... Z latitudine... da am

înțeles... în dreptul capului Y... mile în larg... s'a făcut... e în regulă... Ofițerul își cercetează notele și sboară apoi pe scările înguste ale vaporului, pe puntea a treia, unde comandantul bate la mașină raportul zilnic de activitate.

- Domnule Comandant, posturile de ascultare ale coastei semnalează submarine sovietice în larg la punctul... în dreptul capului Y”.

Gradul de pregătire al echipajelor, starea “gata de marș și luptă” a unităților de nave este descrisă elocvent: ...“Dela acest sumar raport și până la plecarea vedetelor rapide, dușmanul temut al submarinelor, n'a durat nici trei minute”. La acțiune au participat și navele NĂLUCA și DOR DE MARE care executau supravegherea antisubmarin în raion. “A pornit și torpilorul N. Se vede departe ca o linie deasupra apei devenită în larg verzuie. Coșurile lui fumează subțire. Încetul cu încetul nu-l mai vedem. Se lasă ceața...”.

Căutarea sau

“Detectivul submarinelor intră în acțiune”

“Deodată auzim distinct loviturile de tun. Torpilorul N. a descoperit inamicul și trage de zor asupra lui, pe deoparte ca să-l silească să intre în imersiune,

SIAJUL ISTORIEI

deci să piardă timp, pe de alta pentru a conduce vedetele după tirul lui...”.

Vedetele torpiloare execută desfășurarea tactică, adoptând formația de căutare, iar la bord se desfășoară activitățile caracteristice luptei antisubmarin. Trebuie subliniat faptul că navele antisubmarin au fost dotate în perioada “neutralității” (1939-1941) cu stații de hidrolocație pasive. Activitățile pe timpul căutării sunt relatate în continuarea articolului: “...În jur e liniște adâncă. Numai motoarele bâzâie înfundat cu turația redusă la minimum. Echipagiile vedetelor s’au grupat în jurul unor aparate – cutii și cabluri lungi de cauciuc terminate cu un disc lucitor. Totul pare destul de inofensiv și ar putea fi confundat la iuțeală cu un aparat de uscat părul dintr’un atelier elegant de coafură. E însă un detector, mai precis un dedectiv al sunetului, un aparat de descoperit submarine.

Discul conține un microfon ultra sensibil. Cablul se scufundă în apă metru cu metru. Ofițerii ascultă atenți la câștile lor reacții sunetului... ...apoi încetul cu încetul să auzim sgomotul unui motor redus, care încearcă prin opinteli, în pauze largi, să se depărteze. E submarinul bolșevic – prada noastră. Vrea să scape, dar e prins în laț...”.

Atacul

În continuarea articolului, având subtitlul „**Moartea pânđește sub apă**”, se relatează atacul asupra submarinului, cu bombe antisubmarin, “...butoaie înțesate de trotil”, executat prin procedeul lansărilor succesive. La bordul celor trei vedete torpiloare, comandantii acestora “...Locotenentii Ignat, Zaharia și Călin Botez, (fiul marinarului și

Vedetă torpiloare în misiune pe mare, Constanța 1942

Foto Muzeul Marinei Române

scriitorului Jean Bart) – s’au pus de acord cu planul de atac...”, “...cu ajutorul pavilioanelor... care se rotesc, se înalță, coboară după un alfabet straniu și încântător...”. Lansează, în ordine, vedetele comandate de Ignat, Botez, atacul fiind încheiat de Zaharia: “E rândul lui... să treacă viforos pe deasupra rechinului de oțel, care chirchit în fundul apelor își așteaptă moartea...”.

Rezultatele atacului

“...S’a terminat. Apele se liniștesc. Motoarele își potolesc ritmul. Revenite din cursa lor nebună vedetele-torpiloare fac rondouri și își reiau formația. În depărtare N. trage mereu cu tunul și mitralierele. Ce l’o fi apucat oare?... iată pe locul atacului, marea cenușiu verzuie a început să-și schimbe culoarea... E pata de ulei, clasica pată de ulei. Închiși în carapacea lor, bolșevicii și-au dat duhul în adânc... Bolșevicii s’au “fundarisit” pentru vecie. ...Un marinar

care s’a învârtit de o cască bolșevică, la dezastrul crucișetorului “Moscova”, s’a împodobit cu ea și a luat o mutră tragică. Rădem ca niște nebuni...”.

Distrugerea celui de-al doilea submarin este relatată în finalul articolului, intitulat „**A doua victorie s’a împlinit**”. Victoria i-a aparținut, de această dată, torpilorului NĂLUCA, navă care a descoperit un submarin la suprafață și a angajat cu acesta duelul de artilerie, pe care l-a câștigat, cu toate încercările submarinului de a intra în imersiune.

“...Ne scoate din frenezia tunul torpilorului care bufnește scurt încă o dată. Ne ducem spre el cu toată viteza. Misterul se lămurește repede, căci deslegarea lui se află scrisă cu ulei și motorină pe suprafața mării. A descoperit și el un submarin, pe care l’a prins înainte de a se putea scufunda, l’a atacat imediat cu tunul și mitraliera. Lovit în plin la turela centrală, inamicul a încercat o imersiune rapidă, dar o nouă salvă i-a grăbit scufundarea, de data aceasta pentru vecie...”

O pagină de istorie glorioasă, o relatare plină de suspans și necunoscut, publicată în presa vremii, la 60 de zile de la intrarea României în război. O descriere a evenimentelor din miezul lor, de la bordul vedetelor torpiloare. Relatarea unei acțiuni de luptă desfășurată în după-amiaza zilei de 9 iulie 1941. O acțiune încheiată cu succes:

“...Două submarine scufundate deodată. Așa noroc rar se vede. Auzim sgomot de motoare. Două hidroavioane se rotesc deasupra noastră. Sunt ai noștri, atrași de sgomotul luptei. Se rotesc deasupra petelor de ulei și leagănă apoi aripile – **VICTORIE – VICTORIE DEPLINĂ.**”

Vedetă torpiloare tip VOSPER în 1942

Foto Muzeul Marinei Române

Velierele Mării Negre

NAVA-ȘCOALĂ BULGARĂ

„CALIACRA”

Locotenent-comandor
Marian MOȘNEAGU

Compania de Navigație Maritimă bulgară deține una dintre cele mai moderne și elegante nave-școală. Este vorba despre barchentina cu trei catarge „CALIACRA”, construită în anul 1984 în Șantierele Navale poloneze din Gdansk. Nava este bazată la Varna și are un deplasament de 392 tone, lungimea 52 metri și suprafața totală a velelor 1.080 m.p. Echipajul, comandat de c.l.c. Stoian Anghelov, este format din 15 membri permanenți.

Velierul poartă numele unei eroine naționale a Bulgariei. Caliacra este prenumele unei frumoase bulgăroaice care în anul 1396, o dată cu suprimarea țaratului de la Vidin de către turci, a preferat să se arunce în mare împreună cu alte 30 de tinere compatrioate, decât să cadă în mâinile ocupanților. În semn de solidaritate în fața morții, tinerele s-au legat între ele împletindu-și părul, acest lanț viu prăbușindu-se în mare, cu Caliacra în frunte, de pe promontoriul celui mai important cap de pe țărmul maritim bulgar, care îi poartă numele. Galionul barchentinei este o replică stilizată a trupului eroinei.

„CALIACRA” este prevăzută cu zece cabine cu câte două cușete și un șir de dormitoare cu câte 6, 9 și respectiv 11 cușete. Nava este destinată instruirii ofițerilor Academiei Navale din Varna și echipajelor sale, la bord făcându-se inițierea teoretică și practică în arta marinăriei, de la ucenicia tradițională până la navigația cu vele costieră sau în ocean.

De-a lungul celor 18 ani de activitate, nava a fost vedeta a numeroase filme și programe de televiziune și a găzduit numeroase personalități, de la membrii unor case regale și șefi de state la celebrități din diverse domenii. De asemenea, cocheta barchentină bulgară s-a aliniat la startul a 11 regate internaționale organizate în Marea Mediterană, Marea Baltică și Oceanul Atlantic, fiind distinsă cu numeroase cupe și medalii.

La 18 octombrie a.c. s-au împlinit 110 ani de la crearea Companiei de Navigație Maritimă bulgară din Varna. Acest moment aniversar a fost marcat de filateliștii țării vecine printr-o emisiune filatelică specială, care a fost lansată în salonul de onoare al Poștei Centrale din Varna. Cu acest prilej a fost editat și un întreg poștal care mi-a fost expediat prin amabilitatea colonelului Atanasie Penev.

La loc de cinste, pe acest plic este reprezentată barchentina „CALIACRA”, sub care este inscripționat „110 ani de navigație maritimă comercială bulgară”, iar pe cocardă 1892 – anul fondării. Ștampila jubiliară este actuala emblemă a Companiei de Navigație Bulgare, înconjurată de înscrisul „Nave. 9000 Varna. 18.10.2002”.

Două din timbrele suprapuse, aplicate în partea stângă a mărcii fixe, de 36 stotinci, fac parte din seria „Faruri” și reprezintă Farul Caliacra (32 stotinci), respectiv Farul Șabla (25 stotinci).

Informații suplimentare despre nava-școală „CALIACRA” se pot obține și prin e-mail: kamburov@navbul.com; kaliacra@navibulgar.amosconnect.com; kaliacra.master@navibulgar.amosconnect.com.

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

Acum 10 ani, numărul 17 (noiembrie-decembrie 1992). Ne reține atenția editorialul „România - pagini despre identitatea poporului român”, sub semnătura profesorului Gheorghe Dumitrașcu, un text despre simbolurile și însemnele naționale: imn, Ziua națională, stemă ca elemente ale identității poporului român. Iată că după zece ani se agită din nou ideea schimbării imnului național, prin invocarea unor motive ridicole, unii aleși

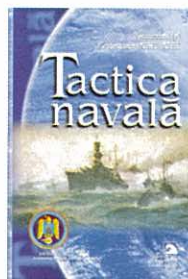
ai poporului oferind națiunii imagini chiar grotești și penibile, de parcă s-ar fi aflat la un concurs de karaoke, în încercarea de a dovedi că acesta este prea lung, prea vechi sau că, pur și simplu, nu sună bine! Încă o dată istoria își bate joc de cei care nu o cunosc, repetându-se. Din păcate, de data aceasta ciclul istoric este de numai zece ani... Tot acum zece ani Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale i se atribuia numele de „Amiral Ion Murgescu”, fregata franceză „Duquesne” era la Constanța, iar sub titlul „Dunărea-șantier arheologic” vorbeam despre „Epave restituite de apele fluviului” (peste ani vom avea o rubrică specială – Arheologie submarină).

Acum 5 ani, numărul 50 (decembrie 1997). Ultimul număr din an era și unul de bilanț și sărbătoare. MARINA ROMÂNĂ ajunsese la numărul 50, prilej pentru un sondaj de opinie în rândul cititorilor. De curând revista noastră a depășit numărul 90 și, în pofida greutăților și cărcotașilor de tot felul, „a pus prova” pe numărul 100. Sub titlul „N.S.Mircea - un examen greu pentru navalistii români” vorbeam din nou despre „Mircea”, la rubrica „Navigatori în labirintul cunoașterii”

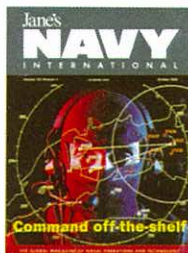
cititorii aflau despre „Zvonul - o armă perfidă”. Inauguram o nouă rubrică pentru pasionați - „Ștampile de bord” și scriam despre „Cercetașii - din nou în activitate”. (B.D.)

SEMNAL

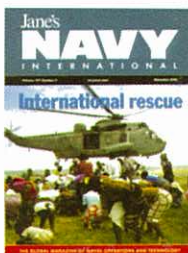

Vineri, 6 decembrie, în Aula Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a avut loc lansarea cărții TACTICA NAVALĂ, scrisă de domnul viceamiral (r) Constantin IORDACHE, care aduce la cunoștința marelui public informații despre mare și aspectele militare ale problematicei maritime. Înglobând o bogată bază de date, culese și stocate de un expert în domeniu, lucrarea constituie o pledoarie pentru creșterea locului și rolului Forțelor

Navale, în actualul context geostrategic, în apărarea intereselor naționale ale României. (F.B.)

JANE'S NAVY INTERNATIONAL (octombrie 2002). Din sumar: Prima vizită în Anglia a unei fregate ruse din clasa Udaloy II, *Amiral Chabanenko* • Canada trimite nave în apele arctice • Putin intenționează să revitalizeze flota Rusiei • India își modernizează în Rusia submarinele din clasa *Kilo* • Tehnologiile IT comerciale preiau inițiativa (dosar) • Lovind de pe mare. Importanța rachetelor de croazieră lansate de pe nave împotriva unor ținte de pe uscat a crescut enorm (dosar) • Proiectul german al corvetei K 130 prinde contur (dosar). (B.D.)

JANE'S NAVY INTERNATIONAL (noiembrie 2002). Din sumar: Spania a recepționat prima fregată antiaeriană din clasa F-100, *Alvaro de Bazan F 100* (Marina militară spaniolă devine astfel prima din Europa care utilizează sistemul de luptă AEGIS) • Polonia dorește noi nave logistice • Egiptul urmează să intre în posesia ultimelor patru vedete purtătoare de rachete germane din clasa *Tiger* (Tipul 148) scoase din serviciu la mijlocul lunii decembrie (Marina germană le va înlocui cu 5 noi corvete tipul K 130) • Rolul umanitar al forțelor maritime sub lupă (dosar) • Vânătoarele de mine din clasa *Tripartite* se modernizează (dosar). (B.D.)

Anul 2002 a fost un an important pentru revista noastră. După 12 ani de la apariția primului număr am reușit, în sfârșit, să aducem **MARINA ROMÂNĂ** la standardele momentului. Ținuta grafică și informațiile diverse pentru marinari și pasionați de marină au dus la creșterea semnificativă a interesului cititorilor pentru publicația editată de Statul Major al Forțelor

Navale. Sperăm ca progresele să nu se oprească aici, astfel încât Forțele Navale să beneficieze în continuare de un mijloc de informare eficient și modern.

Tuturor, și celor care ne citesc și celor care ne vor citi, le dorim sărbători fericite, un an mai bun și mai prosper!

LA MULȚI ANI!

NAVIGATOR VIRTUAL

Maior Costel SUSANU

La adresa www.defense.gouv.fr/marine găsiți tot ce vă interesează despre **Marine Nationale**, Marina Militară a Franței. O prezentare pragmatică în care se pune accentul mai puțin pe latura estetică și mai mult pe volumul informațiilor furnizate și ușurința de navigare.

Domeniile importante sunt cele clasice, fără inovații stufoase:

Știri: găsim aici subiectele de actualitate care au legătură cu marina, comunicatele oficiale de presă, discursurile sau interviurile oficialilor din Marina Militară, articole apărute în diferite publicații, o agendă actualizată cu evenimente în derulare sau de perspectivă apropiată, arhiva, precum și prezentarea ultimului număr al revistei marinarilor francezi, **COLS BLEUS**;

Prezentare: aflăm care este organizarea flotei – comanda, forța de acțiune navală, submarine, aviație navală, trupe speciale, Jandarmeria Maritimă, resurse umane – CV-ul șefului Statului Major al Marinei, comandamentele navale de la Paris, Cherbourg, Toulon și de peste mări, misiunile, unitățile logistice, Departamentul Naval Hidrografic și Oceanografic. Atrage atenția în acest domeniu prezentarea specială care se face portavionului cu propulsie nucleară **CHARLES DE GAULLE**. Cine dorește poate face oricând o vizită virtuală a navei, de la puntea de zbor până la careuri;

Unități navale: pe lângă prezentarea propriu-zisă a navelor din dotarea Marinei Militare, aici sunt la dispoziție informații utile pentru cei care doresc o carieră în branșă – școli de marină, proceduri de selecție și de recrutare, parcursul profesional etc;

Istoric și tradiții: o secțiune importantă a site-ului punctează elementele importante ale istoriei Marinei Militare franceze. În sprijinul acestui demers sunt disponibile o bibliotecă electronică, galerie foto, imagini cu gradele, uniforme, insigne, drapele, fanioane și plachetele navelor precum și codul internațional de semnale;

Cultură: aici suntem direcționați către site-ul Muzeului Național al Marinei, la adresa www.musee-marine.fr, și sunt prezentate, de asemenea, asociațiile care au legătură cu marina, expoziții și manifestări culturale specifice. Un punct de atracție al acestui domeniu este ocazia specială care ni se oferă prin vizitarea virtuală a navelor-muzeu.

Accueil
Actualités
Présentation
Environnement
Embarquez!
Culture
Unités
Carrières

Plan du site
Contactez-nous
Droit de copie
Liens

Dernière mise à jour
09/12/2002

Accueil
Actualités
Présentation
Environnement
Embarquez!
Culture
Unités
Carrières

Plan du site

Contactez-nous

Droit de copie

Liens

Accueil
Actualités
Présentation
Environnement
Embarquez!
Culture
Unités
Carrières

Plan du site

Contactez-nous

Droit de copie

Liens

Marine nationale

Pétrolier Prestige

Partenariat

Coupe du CEMH

CEPA/105

Salon nautique

Salon nautique

Chef d'Etat-Major des Armées | Délégation Générale pour l'Armement | Secrétariat Général pour l'Administration
Armée de Terre | Marine Nationale | Armée de l'Air | Gendarmerie Nationale | Service de Santé | Service des Essais

Marine nationale

Cols Bleus | Sommaire | Mouvements | Brevets | Articles | Abonnement | Horaire

Sommaire
N°2640 du 07/12/2002

Actualités

Les 500èmes

Forces navales

Exercice

Double mission pour la frégate La Motte-Picquet

(Par le MP Jean-François Goutou)

Relations internationales

Coopération franco-togolaise

(Par le MP Jean-François Goutou)

Formation

Baptême au fort Lamalgue

(Par le O1 Stéphane Pélissier)

Evénement

Votre marin

Retrouvailles chaleureuses en bord de Saône

(Par le CR2 Christophe Monmousseu)

Marine nationale

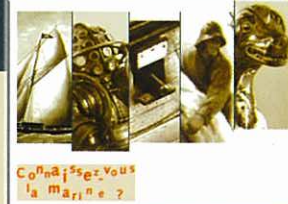
Sous-marin nucléaire d'attaque Améthyste (S 605)

UNION FRANÇAISE
UNE COLLECTION, 9 MUSÉES
PARIS BREST FORT-LOUIS ROCHERFORT TOULON SAINT-TROPEZ NICE

Musée national de la Marine

Connaissez-vous la marine?

